

Prof. Dr. Aytaç GÖKÖZ'ün Ardından

Handan DOĞAN

Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Ankara

Sevgili Aytaç Hocam'ın birlikte çalıştığımız yedi yıl boyunca bana vermiş olduğu çeşitli görevleri hep severek ve büyük bir şevkle yaptım. Bizleri bırakıp gitmesinin ardından onun hakkında bu yas dolu veda satırlarını yazma görevinin bana düşmüş olması, benim için tanımsız bir hüznün ve katmerlenen bir acı anlamına geliyor. Hayat böyle bir şey galiba; insanı hep yapmaktan hoşnut olduğu görevler beklemiyor. Her görevin layığıyla yapılması gerektiğini öğrettiniz bize; bu ağır görevin altından kalkmaya çalışacağım sevgili Hocam ...

Bu tür keder dolu kayıplarda hep söylenir; "her ölüm erken ölümdür." Aytaç Hocamız'ın ölümü de çok ama çok erken bir ölümdür. Artık sabahları Patoloji Bölümü kendisinin o şen kahkahasıyla çınlamayacak, güne eksik başlayacağız ve birbirimize soran gözlerle bakacağız. Günler yine birbiri ardına eklenecek; her günün o bildiğimiz rutini bizleri yine kuşatacak, gözlerimiz her gün o masaya, o mikroskopa takılacak; işte o yalnız anlarımızda eminim hepimizin aklından, gönlünden aynı şey geçecek, dudaklarımızdan aynı hayıflanma dökülecek: "Şimdi burada olmalıydın Aytaç Hocam!"

Dedim ya, hayat böyle bir şey. Hepimizi er veya geç eşitleyen tek şey ölüm. Kaçışımız yok. Hep bir şeyleri, hep birilerini ardımızda bırakıp gidiyoruz bu dünyadan bilinmeyen bir sırayla. Şundan eminim ki; yazıp çizdiklerimiz, bizim için yazılıp çizilenler, söylediklerimiz, hakkımızda söylenenler, hatta

varsa mezar taşımızın üzerindeki söz ve tarihler bile bir gün yok olacak. Geriye tek bir şey kalacak; insanların gönlünde bıraktığımız izler. Bu izlerle yaşayacağız sadece; bu izler bizi yeni zamanlara ve mekanlara taşıyacak. O yüzden ben özellikle Aytaç Hocam'ın gönüllerimizde bıraktığı izlerden söz etmek istiyorum, O izleri kalıcı kılan özelliklerinden.

Bir anneydi Aytaç Hocam; iki kız annesiydi. Ancak sadece o sevgili kızlarının değil, birlikte çalıştığı herkesin annesiydi, anaçtı, bizleri kollayandı, gözetendi, kol kalkan olandı. Bizlerle kurmuş olduğu o olgun ve sevecen ilişki içinde kendisini hep ama hep yanımızda hissettirendi. Hem mesleki hem de insani konularda kendisiyle her şeyi paylaşabileceğimiz bir büyüğümüzdü. Hiç çekinmeden başvurabileceğimiz kadar yakın, toparlayıcı, yol gösterici bir anne. Bu yüzden kızları Özay ve Özden'in acılarını çok iyi anlıyoruz ve işte bu yüzden onlar da bizim acımızı iyi anlayacaklardır. Annesiz kaldık hepimiz o bizleri bırakıp gidiverince.

Zaman zaman duyduğumuz bir sözdür: "İşinizle evlenmeyin" derler. "İşinize duygu katmayın ve iş yerinizdeki konulara profesyonelle yaklaşın" anlamında kullanılan bir sözdür bu. Oysa Aytaç Hocamız işine aşkla ve duyguyla yaklaşır, Bölüme her gün gönlündeki o tükenmeyen sevgi ile gelirdi. Bu

Eşi Ali GÖKÖZ ile Birlikte

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Ailesi

özellliği hepimize hızla sirayet etti ve ayaklarımızın geri geri gitmediği bir çalışma ortamı yaratıldıysa bu Aytaç Hocamız'ın eseri idi. Bizlere miras bıraktığı bu olumlu çalışma ortamını yaşatmak gönül borcumuzdur; tutacağız Sevgili Hocam. Karşılıklı sevgi ve saygı, emin olun, aramızdan hiç eksilmeyecek. Gözünüzün üzerimizde olduğunu biliyoruz; hep göreceksiniz ve gurur duyacaksınız.

Hacettepe Üniversitesi'nden emekli olup Üniversitemiz'in Patoloji Bölümü'nde göreve başladığı 2008 yılından bu yana yalnızca biz bölümdeki meslektaşları değil bütün Tıp Fakültemizin çalışanları Aytaç Hocamız'ı tuttuğunu koparan bir akademisyen olarak tanımıştır. Bölümümüzün gelişmesi için hep yeni girişimlerin peşinde olmuş, daha iyiye ve kaliteye ulaşmak için hiçbir zaman aklındaki yoldan vaz geçmemiş, bitmez tükenmez enerjisiyle bizleri de aynı hedefe ulaşmak için seferber etmiştir. Onu hep gelişimden yana bir yapı kurma amacının peşinde mükemmel bir yönetici yapan en önemli özelliklerin başında işte bu tez canlılığı, her an pratik

çözümler üretebilmesi ve asla vaz geçmeyen inadı gelmektedir. Bölümümüz onun belirlediği rotada büyük bir özgüvenle yürüyecek ve Hocamız'a layık bir Bölüm olarak yeni araştırmalara ve öğrencilere ev sahipliği yapacaktır.

Aytaç Hocamız engin mesleki bilgisi ve deneyimi ile ve patoloji camiasında haklı olarak edindiği saygın bilim insanı kimliği ile katıldığı Üniversitemiz'de de hem biz genç meslektaşlarına hem de öğrencilerimize örnek bir akademisyenin nasıl olması gerektiği yolunda önemli bir model oluşturmuştur. Bilmekle kalmayıp bildiğini mükemmel bir şekilde öğre-

terek bizlerle paylaşan ve gençlerin önünü açan kişiliği her zaman hatırlanacaktır. Hacettepe Üniversitesinde geçirmiş olduğu yıllar boyunca yetiştirmiş olduğu çok sayıda öğrenci eminim ki onun açtığı bu nitelikli yolda yürüyecek ve yeni kadroların yetkin bir biçimde oluşması bu gelenek sayesinde mümkün olacaktır.

Bilgili, bitmek bilmeyen bir merak sahibi olan, araştırmacı ruhu doymayan Aytaç Hocamız yeni öğrenmelere hep açık olmuş ve bizlere bir hekim olarak bildiklerimizle yetinmenin ne denli tehlikeli sonuçlara yol açabileceğini sadece tavsiye-

Her Zaman Yanında Olan Ankara Kız Lisesi Arkadaşları, Okul Yılları

leriyle değil aynı zamanda mesleki alanda sergilediği pratiği ile de benimsetmiştir. Araştırmaktan ve hep en yeniyi öğrenmekten asla vaz geçmeyeceğiz, kıymetli Hocam.

Sevdiklerinden asla vaz geçmeyen bir insandı Aytaç Hocamız. Sevgili eşine, gözbebeği olan kızlarına ve torunlarına çok düşkündü. Ama asıl harika olan şey, bizleri de o kıymetli ailesinin birer ferdi gibi görmesiydi. Öyle hissederdik, çünkü bize öyle hissettirirdi. Sahiciydi, sözünün eriydi. Tutarlıydı, sıcaktı, bizi severdi, iyi bilirdik. O da bizim onu çok sevip saydığımızı çok iyi bilirdi; bu mutluluğu gözlerinde görürdük. Gözlerinde o ışığı ve sevgiyi hep gördük; onunla Bölümümüz'e sinen o aydınlık hiç sönmeyecek. Sözümüz sözdür, kıymetli Hocam.

Hastalığının ağırlaşmasına ve kemoterapinin onca yıpratıcı yan etkilerine rağmen son ana kadar Bölümümüzdeki çalışmalarını hiç aksatmadan sürdürdü. Yaşama sarılarak bizlere örnek oldu. Ondaki çalışma ve öğretme aşkını da yaşatmaya, gençlere aktarmaya kararlıyız. Şüpheniz olmasın, sevgili Hocam.

47 yıllık hayat arkadaşı olan Gastroenteroloji Uzmanı Sayın Ali Gököz de alanında söz sahibi ve iyi bilinen değerli bir bilim insanıdır. Hastalığının her aşamasında hep yanında oldu ve yaşam yoldaşı sağlığına kavuşsun diye inatla mücadele etti. Acısını bütün yüreğimizle paylaşıyoruz. Canı gibi sevdiği kızları da son nefesine kadar hep yanındaydı. Duygularını yüzlerinde gördük; hıçkırıklarımız ortaktır.

Ufuk Üniversitesi Patoloji Bölümü

Kendi güzel, kalbi güzel Aytaç Hocamız; Yokluğunuzda şimdiden o dünyalara bedel ve bütün olumsuzlukları bertaraf eden kahkahalarınızı şimdiden özledik. Eğer ölümsüz olmak o yüreklerde bırakılan izin gönülden gönüle dolaşması ve daha da yayılması ise, bizlerde kalan izlerinizi hep yaşatacağız.

Sizi tanımış ve birlikte görev yapmış olmak benim için hayatımdaki en kıymetli deneyimlerden bir tanesidir. Sizden öğrendiğim her şey için size gönül borcum var; size layık olarak bu borcu hep ödemeye çalışacağım. İyi ki sizi tanımışım, iyi ki sizi tanımışız. Huzur içinde yatın. Gittiğimiz her yeri aydınlatırsınız ya, eminim ışıklar içinde yatıyorsunuzdur şimdi. Özlemle ...

AYTAÇ GÖKÖZ (1940-2014)

Aytaç Gököz 8.8.1940 doğumludur.

Sınıf arkadaşı Gastroenteroloji Uzmanı olan Dr. Ali Gököz ile evlidir. Biri meslekdaşı olan Özay, diğeri tiyatro sanatçısı olan Özden iki kızı, Çağın ve Çağlar adında iki torunu vardır.

1960'da Ankara Kız Lisesinden, 1966'da Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun oldu, 1969 yılında Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi (HÜTF) Patoloji Anabilim Dalı'nda patoloji uzmanı oldu. 1969-1977 yıllarında HÜTF Patoloji Anabilim Dalı'nda öğretim görevlisi olarak çalıştı, 1977'de HÜTF Patoloji Anabilim Dalı'nda üniversite doçenti oldu. 1979-1980 yıllarında Almanya'da karaciğer hastalıkları merkezinde klinik ve patolojik incelemelerde bulundu. 1980 Nisan ayında bölümüne döndü. 1988 yılında profesör oldu. Emekli olduğu 2007 yılına kadar HÜTF Patoloji Anabilim Dalı'nda çalıştı.

2008 yılında Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Patoloji Anabilim Dalı Başkanı olarak göreve başladı.

Türk Dermatopatoloji Derneği kurucu üyesi ve onursal başkanıdır.

Ekim 2012'de tanısını aldığı karaciğer kolanjiyosellüler karsinom ile hiçbir zaman umudunu yitirmeden yapmış olduğu mücadeleyi 28 Haziran 2014'de kaybederek aramızdan ayrıldı. Ufuk Üniversitesi'nde tüm sevenlerinin de katıldığı anma toplantısı sonrasında Karşıyaka mezarlığına defnedildi.